

[Poul Hansen (Kalundborg).]

svarets øverste ledelse og administration og tilvejebringer på disse områder den enhed i ledelsen og enhed i administrationen, som efter de erfaringer, der er gjort ude og hjemme, må anses for at være den sagligt rigtige løsning og tillige den løsning, der for en almindelig fornuftig lægmandsbetragtning forekommer at være den mest rationelle.

Vi kan fra vor side fuldtud tiltræde de principper, der bygges på, og den udformning, de har fået. De svarer til de ønsker, jeg nævnte før. Jeg anser det ikke for nødvendigt at gå ind på enkeltheder om disse spørgsmål, der jo også efter den afgivne kommissionsbetænkning og den højtærede forsvarsministers fremsættelsestale foreligger udførligt belyst. Der er grund til tilfredshed med, at der har kunnet opnås så bred en enighed i kommissionen, både om enhedsledelsen, det fælles forsvarsministerium og den nye administrative ordning. Kun de sømlitære repræsentanter har ikke kunnet deltage heri. Når disse principper trods søværnskommandoens betæneligheder er blevet fastholdt så konsekvent, skyldes det ikke, at vi brutalt har fejlet søværnets betæneligheder af bordet. Det tør siges, at man fra sømilitærets side har haft al mulig adgang til at fremføre sine synspunkter, såvel overfor den samlede kommission som navnlig overfor kommissionens 5 mands udvalg. Man har haft al mulig adgang til at overbevise os om betænelighedernes styrke, og vi har lyttet tålmodigt og med opladt sind, men vi kunne ikke komme til andet resultat, end at betænelighederne var for svage til at kunne tillægges afgørende vægt.

Således som lovforslaget er formet, og således som det nye ministerium tænkes organiseret, består der dels en mulighed for at udnævne en civil departementschef, dels er det en forudsætning, at der i højere grad end tidligere vil blive knyttet civile embedsmænd til den øverste forsvarsadministration. Hertil kommer, at der foreslås knyttet civile sagkyndige til det materielnævn, der skal oprettes efter § 19. Uden at der skal ligge nogen som helst brod mod de militære embedsmænd deri, ser vi fra vor side en fordel i styrkelsen af det civile element. Jeg tror, det vil

være nyttigt i den proces, som skal smelte forsvarret sammen til en enhed, og det vil være en støtte for forsvarsministeren. I det hele tror jeg, at et vist civilt indslag vil fremme forståelsen mellem folk og forsvar og svare til befolkningens ønsker.

Jeg nævnte før materielnævnet. Lad mig derfor med det samme sige, at vi er meget tilfredse med forslaget om oprettelse af et sådant organ, hvis opgave bl. a. bliver at sikre, at de store mængder materiel, som vi må regne med skal anskaffes, bliver af den rette kvalitet og til den rette pris. I denne forbindelse kan jeg ikke lade være med at konstatere, at redaktionen af bladet „Land og Folk“ foruden sine andre svagheder også har den, at den ikke kan læse indenad. I en omtale af det foreliggende lovforslag skrev bladet den 27. marts — jeg beder den højtærede formand om tilladelse til et citat —:

„Interessant er det i denne forbindelse, at både fabriksstyrelse og materielnævn foruden de militære medlemmer med mere også skal omfatte de faglige myndigheder. Fagbevægelsens ledelse skal med andre ord drages direkte ind i arbejdet på at gennemmilitarisere hele landet.“

Den tendens, der ligger i selve formuleringen, er jo tydelig nok. Det er blot kedeligt for bladet, at det højt og tydeligt fremgår af § 14 i lovforslaget, at de faglige myndigheder *ikke* er fagbevægelsens ledelse, men krigsmaterielforvaltningen, materielintendanturen og bygningstjenesten. Jeg skylder dog måske at føje til, at det ikke er første gang, denne mangel på læsevne har skaffet redaktionen forudsætninger for konklusioner, der ellers ikke kunne drages. Også bladet „Politiken“ har gjort sig skyldig i en fejl-læsning. Den 27. marts gik bladet i en ledende artikel ud fra, at der skal oprettes et militært forskningsinstitut. Det, der er tale om i § 7, er imidlertid et forskningsråd, hvilket jo ikke er helt det samme.

Af andre nye ting i lovforslaget finder jeg det kun nødvendigt at nævne 3, nemlig oprettelsen af et flyvevåben, den territoriale inddeling af forsvarret og bestemmelsen i § 2, som siger, at forsvarsministeren er øverste ansvarlige myndighed for forsvarrets forskellige led og de myndigheder og institutioner, der henlægges under forsvarsministeriet. Oprettelsen af et enhedsflyve-